

«Клуб сімейного дозвілля» здійснюються вертикально й горизонтально. Вертикальні комунікації здійснюються як від керівництва до підлеглих, так і у зворотному зв'язку – від співробітників до керівництва. Щоб спеціалізовані елементи працювали спільно, просуваючи компанію в потрібному напрямі, керівники відділів періодично зустрічаються для обговорення виходу нової продукції, координації стратегії збуту і обміну тощо. Це дає змогу координувати плани і графіки публікування нових книжок, друкованих матеріалів, рекламної продукції та каталогу з переліком продукції компанії, а також доставляти кінцеву продукцію до споживача.

Але оскільки масштаби Книжкового клубу дуже великі (сьогодні персонал компанії налічує близько 3 тис. фахівців, що працюють у 25 областях України, а також у Москві й Белгороді), для вчасного донесення всіх новин, змін, повідомлень до кожного співробітника в будь-якому куточку країни декілька років тому було засновано окремий внутрішній корпоративний сайт «КСД». Він одразу виправдав покладені на нього сподівання, тому що тепер кожен працівник має доступ до потрібної інформації, майже одразу дізнається про вихід нової книги, кадрові зміни, поточні вакансії, корпоративні заходи чи конкурси. Нові співробітники можуть швидко побачити на цьому сайті історію компанії, її структуру, стратегію розвитку, що прискорює адаптаційний період.

Слід зауважити, що всі ці заходи ефективно впливають на етику комунікацій в організації та створюють досить родинну атмосферу, задовольняючи працівників.

Логинова Н.  
ФГАОУ ВПО «БГНИУ»

## **ИДЕОЛОГИЯ КАК ОСНОВА ДУХОВНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ СОВРЕМЕННОГО ЧЕЛОВЕКА**

В нашем современном обществе стали много уделять внимания духовному развитию человека. Распространение молодежного экстремизма – одна из острейших проблем современной России. И Россия, и Украина стали ареной повсеместного распространения самых разнообразных новых религиозных и идеологических объединений, в том числе

деструктивного и экстремистского характера. Следовательно, само понятие «безопасность» не может исключить связи с понятием «идеология».

Термин «идеология» введен в научный оборот в начале XIX в. французским философом, экономистом и политическим деятелем Антуаном Деспотом де Траси для обозначения некоторой совокупности идеалов, ценностей, целей и взглядов, посредством которых общность людей выражает своё отношение к существующей социальной реальности.

Идеология – система концептуально оформленных представлений и идей, которая выражает интересы, мировоззрение и идеалы различных субъектов политики (классов, политических партий, общественных движений и др.), а также выступает формой санкционирования или существующего в обществе господства и власти (консервативные идеологии), или радикального их преобразования (идеологии «левых» и «правых» движений). Как форма общественного сознания – это составная часть культуры, духовного производства.

Идеология – буквально это учение об идеях. Реальный смысл употребления термина иной. Идеология – идея или совокупность идей, преломленных в абстрактно-историческом сознании определенной народной или социальной группы. В слове «идеология» фиксируется скорее логика существования идеи в определённом типе общественного сознания. Характер преломления (объективации, по Н. Бердяеву) идеи, как правило, осуществляется с точки зрения общественной или индивидуальной полезности. Идеи становятся идеологиями тогда, когда они, используя фразеологию К. Маркса, «овладевают сознанием масс». В указанном качестве идеология интеллектуальная энергия различных социальных движений, идейное «топливо» для «локомотивов истории». В этом плане структурным центром идеологии являются не идеи, а идеалы. Идеи же обретают в рамках идеологии значение источников, от которых происходит отрыв, связь с которыми истончается, осуществляется группой немногих избранных и, наконец, разрывается. Говорят не только о политической идеологии, хотя последние наиболее распространены и собственно идеологичны, но и об идеологии самых разных областей культурно-исторического развития.

Идеология создается благодаря деятельности идеологического аппарата партий и социальных движений, а также политиков, ученых. Народные массы, социальные группы непосредственно не создают идеологии, однако их интересы, идеалы и общественно-политические представления составляют ту почву, на которой она формируется и развивается.

На основании вышеизложенного можно сделать выводы: 1) идеология – это понятие, посредством которого традиционно обозначается совокупность идей, мифов, преданий, политических лозунгов, программных документов партий, философских концепций; 2) понятие «идеология» не является религиозным, так как исходит из определённым образом познанной или «сконструированной» реальности; 3) идеология ориентирована на практические интересы человека и имеет целью манипулирование и управление людьми путём воздействия на их сознание.

Лоза О.  
КПЗ «ХГПА»

### **ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ**

Питання проблеми формування духовності учнів цікавить суспільство на кожному етапі його розвитку. Ця проблема є завжди актуальною й має соціальний характер, бо від того, як буде сформована духовна складова дитини, залежить, якою вона стане особистістю в майбутньому. Духовною людина народжується, але протягом життя під впливом соціуму вона здатна змінюватися. На формування духовності молодого покоління впливають різні чинники, тому важливо пам'ятати про доцільність вибору в навчально-виховному процесі таких методів, прийомів роботи з дітьми, які б давали змогу їм розкритися, пізнати світ і самих себе. Школа повинна змалку дбати про духовний світ дитини, виховувати гідних громадян країни, які мають власні принципи й переконання.

Існують певні вимоги до формування духовності особистості, яких не варто забувати, оскільки їх порушення може негативно позначитися на розвитку дитини. Важливою умовою є врахування вікових та індивідуальних особливостей кожного учня, адже дитина – це маленький неповторний світ, до якого слід підібрати відповідний ключ, щоб не зламати його. Мова йде не лише про відповідність інформації, матеріалу, що викладається, до віку, а й про підхід учителя до учня.

Безпосередній вплив на формування духовності учнів має особистість учителя, який сам повинен бути духовно розвиненим, розуміти справжні цінності життя й уміти не лише навчати, а й допомагати дітям пізнати самих себе і свій внутрішній світ. Справжній учитель передає не лише власний досвід, а йде разом з кожною маленькою особистістю у ще не дуже відомий їй світ моральності, духовності.